

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 lipca 2017 r.

Pozycja 131

POSTANOWIENIE z dnia 23 czerwca 2017 r. Sygn. akt Ts 301/15

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Tuleja – przewodniczący
Julia Przyłębska - sprawozdawca
Stanisław Rymar,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 czerwca 2016 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego Sp. j.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej z 27 sierpnia 2015 r. (data wniesienia) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Sp. j. (dalej: skarżąca, spółka) zakwestionowała zgodność art. 65 ust. 1a pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz.U.29.257, ze zm.) w związku z art. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz.U.160.1341; dalej łącznie: ustawy podatkowe) z art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 2 i art. 84 Konstytucji.

W ocenie skarżącej zaskarżone unormowania – w zakresie, w jakim ustawodawca zdecydował o ich wejściu w życie z dniem ogłoszenia, bez żadnej *vacatio legis*, i z tego powodu stanowiły one podstawę określenia zobowiązań podatkowych skarżącej – naruszają prawo własności spółki, gdyż łamią zasady ochrony interesów jednostki w toku, bezpieczeństwa prawnego obywateli, zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz powszechności opodatkowania (art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 2 i art. 84 Konstytucji).

Postanowieniem z 1 czerwca 2016 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. W uzasadnieniu postanowienia podniósł, że analizowana skarga konstytucyjna jest próbą skorygowania zaniedbań, do których skarżąca doprowadziła w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Wątpliwości Trybunału nie budziło bowiem to, że źródłem (i przyczyną) ingerencji w prawo własności spółki – którego ochrony domaga się skarżąca – było niedochowanie należytej staranności przy zabezpieczeniu żywotnych interesów przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą, a nie treść przepisów kwestionowanych w skardze konstytucyjnej. W konsekwencji Trybunał uznał zarzuty postawione w skardze za oczywiście bezzasadne.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca wskazała, że Trybunał nietrafnie zrekonstruował zarzuty rozpatrywanej skargi konstytucyjnej. Spółka podniosła, że istotą skargi konstytucyjnej – wbrew twierdzeniom Trybunału – było wykazanie, że wejście w życie zaskarżonej regulacji, tj. przepisów podatkowych bez *vacatio legis* narusza konstytucyjne wolności i prawa. W konsekwencji skarżąca, zarzucając nieprawidłowe odczytanie istoty skargi, ponownie przedstawiła w zażaleniu argumenty mające potwierdzać niekonstytucyjność zaskarżonej regulacji.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) do postępowań przed Trybunałem wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: ustawa o TK) stosuje się przepisy tej ustawy. Skoro postępowanie zainicjowane rozpatrywaną skargą nie zostało zakończone przed 3 stycznia 2017 r., tj. dniem wejścia w życie ustawy o TK, to zarówno wstępne, jak i merytoryczne rozpoznanie tej skargi określają przepisy ustawy o TK.

Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy o TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 ustawy o TK). Trybunał Konstytucyjny bada w szczególności, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdził istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu. Oznacza to, że na etapie rozpoznawania zażalenia Trybunał analizuje przede wszystkim te zarzuty, które mogą podważyć trafność ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Trybunał Konstytucyjny w obecnym składzie stwierdza, że w wypadku rozpatrywanej skargi konstytucyjnej zachodzą wątpliwości uzasadniające konieczność merytorycznego rozpoznania podniesionych w niej zarzutów. Istnieje w szczególności potrzeba dokonania merytorycznej oceny zarzutu niekonstytucyjności zaskarżonych przepisów ustaw podatkowych w zakresie, w jakim ustawodawca zdecydował o ich wejściu w życie z dniem ogłoszenia, co w konsekwencji skutkowało określeniem zobowiązań podatkowych skarżącej.

Wziąwszy powyższe okoliczności pod uwagę Trybunał postanowił jak w sentencji.